

delse i Regeringen forhindret sin Kollega, den højtærede Handelsminister, i at gaa med til. Jeg kender meget vel Forhandlingerne i Valutaraadet, som jeg selv var Medlem af, og er vel vidende om, hvilke Hindringer der har været for Regeringen for at faa Valutaspørgsmaalet ordnet. Disse Hindringer er selvfølgelig fremdeles til Stede i den højtærede Landbrugsministers Person og vil være til Stede, saa længe han optræder, som han gør, og ikke er kommet til den Overbevisning, at han netop ved denne sin Stilling hindrer Danmark i at komme økonomisk paa Fode igen.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Af den højtærede Landbrugsministers Bemærkninger til mig fremgaar ganske klart, at Rederne ikke til ham har erklæret, at den foregaaende Regering har givet nogen som helst Art Tilsagn om, at dette skulde være det sidste, de skulde have at yde. Da den højtærede Landbrugsminister altsaa ved, at saadant noget ikke er sagt af Regeringen, skulde han heller ikke have antydnet det offentligt hverken udenfor Tinget eller her i Tinget. Den højtærede Landbrugsminister meddelte nu, at Fragnævnet havde ment, at det var den sidste Handling, det vilde foretage. Det er meget rigtigt, at Fragnævnet den Gang i en Skrivelse sagde, at det som sin sidste Handling vilde tilvejebringe det og det Tilbud. Men denne Udtalelse har for det første aldeles ikke været accepteret af Regeringen, idet det er Lovgivningsmagten, der bestemmer, om Fragnævnet skal være eller ikke være; og derfor er det udtrykkelig i Slutningsoverenskomsten fastsat, at Spørgsmaalet om Fragnavnets Ophævelse eller Vedbliven aldeles ikke falder ind under denne Sag. Og dernæst vedrører det ikke Spørgsmaalet om Skibsfarten som Helhed; og det ligger nu ogsaa ganske klart, at Rederne ikke har villet paastaa, at der er givet dem noget saadant Tilsagn. At de har haabet, at det skulde være sidste Gang, det undrer mig ikke; det undrer mig heller ikke, om Landbrugerne har haabet, at den gældende Kornlov skulde være den sidste. Men i dette Haab, i denne Forventning ligger ikke noget Tilsagn fra Lovgivningsmagten om, at det ogsaa vil blive det. Jeg maa derfor overfor den højtærede Landbrugsminister udtale, at jeg synes, at han ved sine Paastande og Antydninger her søger en Dækning for sine

uheldige Forhandlinger med Rederne, som han hellere skulde have undladt.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Handelsministeren meddeler mig, at Rederne skriftlig har udtalt følgende i Skrivelse af 9. August 1920: „Ved Afslutningen af den ovennævnte Overenskomst af 17. September 1919 var det en Forudsætning, at Fragnavnets Virksomhed skulde ophøre ved Overenskomstens Udløb den 30. September d. A., og den danske Skibsfart har derfor næret en bestemt Forventning om fra 1. Oktober d. A. at blive fritaget for de under Krigen paaagte Restriktioner“. Paa hvad Maade Forhandlingerne er førte, kan ingen af os, der ikke har været med dertil, vide; men vi kan udtale dette, at Rederne havde den Opfattelse, at det var en Forudsætning, at Fragnævnet skulde ophøre. — Naar Hr. Rode betegnede min Fremgangsmaade overfor Skibsfarten som en mislykket Færd for mig, saa ser jeg ikke, at den i og for sig er saa mislykket; for mig staar det som en ganske rationel Maade. Hvis det er rigtigt, hvad Rederne siger, at der er Selskaber, som ikke kan bære denne Afgift paa Grund af uheldige Forhold, vil det vise sig, at der er andre Selskaber, der kan bære det, og saa er det en retfærdigere Maade at ordne Forholdet paa end ved den Aftale, der var truffet, en Fragtaftale, der er smulret hen og blevet værdiløs, for det første, fordi Fragtdifferencen er meget lille, og for det andet, fordi vi ikke har Brug for den Majs, der kommer ind. Vi har fra Centralkontoret maattet sælge for nylig 3 Ladninger Majs med billig Fragt med et Tab af 1½ Mill. Kr. Det er Resultatet af Centralkontorets Virksomhed i Forbindelse med Skibsaftalen. Det var denne Skibsaftale, vi ønskede at faa afløst muligvis vederlagt med et konstant Beløb. Men den var ikke meget værd, det var en død Sild, og der var heller ikke større Villighed til at betale for at slippe for den.

Pinstrup: Den siddende Venstre-regerings Stilling, forekommer det mig, kan sammenlignes med den Landmands, som overtager en forsømt Gaard, en Gaard, hvor Agrene er fyldte med Ukrudt, Drænledningerne er stoppede, Tidsler og Skræpper og sligt er højere end Kornet og Roerne; alt det skyldes jo som oftest det, at der har været en daarlig Driftsleder paa den Gaard Aarene forud. Det er muligt, at den vedkommende Mand er kommet paa den forkerte Hylde, han kan maaske være en